

Barraca de la Guineuera; Barraca d'en Bofill o de Can Sans

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Al bosc de Can Sans, dalt del nucli de Mas Coll.
Emplaçament: Al final del c. Berguedà, des del camí que du a la font de l'Esquerda.

Coordenades:

Latitud: 41.50622
Longitud: 2.27609
UTM Est (X): 439586
UTM Nord (Y): 4595208

Classificació

Número de fitxa: 08003-109
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Volta trencada en dos punts i algunes esquerdes. Porta esbotzada i pintada. Creixement de vegetació en paviments i parets. Parets amb humitats i esquerdes. Interior amb deixalles i brossa.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCP (Catàleg Patrimoni d'Alella - 2010)
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Polígon 06 - parcel·la 13
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Descripció

Barraca de pagès o de vinya, de planta rectangular (1'6 x 3 x 1'9 m.), amb la coberta de volta cilíndrica o de mig punt, de tipus tartana. Està situada sobre un sòcol de pedra que anivella el terreny i alberga un dipòsit soterrat. L'interior és de maó pla i a l'exterior està arrebossada.

Les ales laterals, que li donen aquest aspecte tan singular, estan lleugerament inclinades cap a l'interior i tenen la funcionalitat de recollir l'aigua que és conduïda al dipòsit interior a través d'unes canalitzacions.

Les parets estan arrebossades, tant a l'interior com a l'exterior, excepte la part interna de la volta.

Està aixecada damunt un podi fet de paredat tipus antic, fet amb pedres irregulars, sense picar amb les juntes amples i plenes de morter. És l'aparell que els romans anomenaven "opus incertum". A l'interior hi ha un dipòsit, per sota el sòl d'ús, que tenia la funcionalitat d'emmagatzemar l'aigua de la pluja.

La porta d'entrada és metàl·lica i de llinda recta. Ha estat forçada ja fa temps; es troba en males condicions.

Història

Un cop abandonada la vinya i iniciada la repoblació forestal de l'entorn, la caseta va servir per guardar-hi les eines dels treballadors. Més endavant va ser utilitzada com a colomer.

Bibliografia

AJUNTAMENT D'ALELLA (2010). Catàleg patrimoni històric, artístic, cultural i mediambiental; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella.

MONTLLÓ, Jordi i FONT, Josep (2007). Inventari d'arquitectura rural i popular d'Alella. Inèdit.

